

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 6

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління: стратегія і тактика
формування сучасного фахівця”,
м. Київ, МАУП 29 жовтня 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2011

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 28.09.11)*

Редакційна колегія

М. Ф. Головатий (голова), д-р політ. наук, проф., *В. В. Омельчук* (заступник голови), канд. іст. наук, *П. Ф. Вознюк* (відповідальний секретар), канд. політ. наук, доц., *І. П. Бідзюра*, д-р політ. наук, проф., *П. П. Гай-Нижник*, д-р іст. наук, старш. наук. співроб., *Ю. О. Куц*, д-р наук держ. упр., *І. П. Лопушинський*, д-р наук держ. упр., проф., *В. М. Піскун*, д-р іст. наук, старш. наук. співроб., *Я. Ф. Радиш*, д-р наук держ. упр., проф., *І. В. Розпутенко*, д-р наук держ. упр., проф., *Г. П. Ситник*, д-р наук держ. упр., проф., *П. К. Ситник*, д-р філос. наук, проф., *Ю. П. Сурмін*, д-р соц. наук, проф., *В. В. Утвенко*, канд. іст. наук, доц., *М. В. Чечетов*, д-р наук держ. упр., проф., *Н. П. Ярош*, д-р наук держ. упр., *Н. М. Чернуха*, д-р пед. наук, проф.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності: [зб. наук. пр.] / МАУП. —
С76 К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2011 —

Вип. 5 : Матеріали VI Всеукр. наук.-практ. конф. “Державне управління: стратегія і тактика формування сучасного фахівця”, м. Київ, МАУП, 29 жовт. 2011 р./ редкол.: М. Ф. Головатий (голова) [та ін.]. — 2011. — 428 с. : іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

ЗМІСТ

А. О. Білоус Теоретико-правові основи аналізу поняття інституту державної служби	7
М. Курко, В. Підпалій Проблеми формування правової компетенції сучасного управлінця.....	13
О. Х. Юлдашев Концепція вдосконалення управління економікою.....	16
В. В. Утвенко Стратегічне планування соціально-економічного розвитку міст України як складова муніципальної політики органів місцевого самоврядування.....	19
О. В. Баєва Формування державних вимог до організаційної компетентності медичних менеджерів	29
Л. Б. Шостак, О. С. Бадрак Механізми гармонізації еколого-економічної та соціальної складових державної регуляторної політики.....	38
О. И. Дикарев, Нгуєн Куинь Май Политэкономический подход к концепту «энергетический клуб» (эк) шанхайской организация сотрудничества (ШОС) на евразийском геополитическом и геэкономическом пространстве.....	44
Т. В. Кондратюк Становлення та розвиток порівняльного публічного адміністрування як теоретико-методологічного напрямку дослідження механізмів державного управління.....	51
А. М. Сундук Зовнішній вектор регіональної політики як фактор реалізації стабільного розвитку....	61
Н. Н. Юсеф Етно-соціальний та економічний розвиток Курдистану	62
Ф. М. Медвідь, М. Ф. Медвідь Національні економічні інтереси в системі державної регіональної політики України .	68
О. В. Поляк Стан дослідження сензитивності у наукових джерелах про механізми державного управління	73
О. І. Дікарев, М. Л. Семенюта Міжнародно-правові механізми регулювання транскордонних ресурсних конфліктів	78
Я. Ф. Медвідь, О. М. Поповичук Державне управління в сфері підприємницької діяльності	86
В. В. Шпачук Антикризові аспекти державного управління банківською системою.....	91
Б. В. Бернадський Створення органів державної безпеки Російської імперії.....	93
А. М. Соловйова Кримінально-правова охорона власності в Україні.....	96
В. В. Павленко, В. Л. Павленко Відповідальність за порушення законодавства про державну службу.....	99
В. В. Павленко Моделі державної служби	106
К. В. Муравйов Організаційно-правові гарантії реалізації права видобування корисних копалин	108
І. А. Кабанова Етико-правові засади медичної діяльності.....	114
Т. О. Костюк Політична криза в Україні в контексті кризи державного управління і соціального розвитку.....	119
Л. О. Федосова Реформування сучасної вищої школи в Україні в контексті становлення системи підготовки керівних кадрів	123
О. М. Міхатуліна Державний контроль та нагляд за господарською діяльністю та засоби державного захисту прав суб'єктів господарювання	125
В. А. Гапоненко Органи державного управління: інститут демократії чи механізм її обмеження.....	128

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 6, с. 96–98

Стратегія і тактика формування державного управління передбачає виховання його у дусі поваги до правової норми.

Формування управління неможливе без вдосконалення законодавства, зокрема кримінального.

Подальший розвиток України як правової держави вимагає формування в суспільстві поваги до власності.

У кримінальному праві України традиційно сформувався досить звужений підхід до розуміння посягань на власність. Як правило, аналіз кримінальної відповідальності на власність зводиться до аналізу складу злочину, що містяться у розділі VI “Злочини проти власності”. Ми пропонуємо розширити такий традиційний підхід з огляду на багатоаспектність самого поняття власності.

У економічному розумінні власність — це відносини щодо присвоєння матеріальних благ. У правовому розумінні власність — це право володіння, користування та розпорядження об’єктом власності. Власникові належать права володіння, користування та розпорядження своїм майном та право на захист від будь-якого порушення цих прав.

Власність пов’язана із відношенням до певних речей як до своїх. Право власності є абсолютним, тому кожен зобов’язаний поважати відносини власності та відноситися до не своїх предметів власності як до чужих.

Власність багатопланова поняття, яке охоплює не лише власність на матеріальні предмети, але і власність на ре-

зультати творчої діяльності людини — інтелектуальну власність.

У Кримінальному кодексі України є дві статті, якими передбачено кримінальну відповідальність за посягання на інтелектуальну власність.

Так, статтями 176–177 КК України із розділу V “Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав та свобод людини та громадянина” передбачена кримінальна відповідальність за посягання на *інтелектуальну власність*.

Інтелектуальна власність закріплює можливість кожного володіти, користуватися та розпоряджатися результатами своєї творчості у різних сферах людської діяльності. Авторське право виникає стосовно творів літератури, мистецтва, комп’ютерних програм тощо.

Суміжні права охороняють володіння, користування та розпорядження створеними в результаті творчої діяльності програм мовлення, виконавчу майстерність тощо.

Патентне право охороняє творчі здобутки автора у сфері науки та техніки.

Тому за об’єктом посягання злочини, передбачені статтями 176–177 КК України, можуть бути відокремлені у групу *посягань на інтелектуальну власність*.

У Кримінальному кодексі України є і такі злочини, які за характером діяння заподіюють шкоду власності.

Так, наприклад, ст. 178 “Пошкодження релігійних споруд і культових будівель”, 179 “Незаконне утримання, осквернення або пошкодження релігійних святинь” передбачені такі посяган-

ня, які за своїм характером заподіюють шкоду власності.

У Кримінальному кодексі України є ряд складів злочинів, які за конструкцією об'єктивної сторони містять діяння, яке пов'язане із незаконним розголошенням інформації. Враховуючи те, що інформація, як і предмети матеріального світу, може мати певну належність на праві власності певним суб'єктам, можна розширити сферу кримінально-правової охорони власності.

Відповідно до ст. 38 Закону України "Про інформацію" право власності на інформацію — це врегульовані законом суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження інформацією.

Інформація є об'єктом права власності громадян, організацій (юридичних осіб) і держави. Інформація може бути об'єктом права власності як у повному обсязі, так і об'єктом лише володіння, користування чи розпорядження. Власник інформації щодо об'єктів своєї власності має право здійснювати будь-які законні дії. Підставами виникнення права власності на інформацію є: створення інформації своїми силами і за свій рахунок; договір на створення інформації; договір, що містить умови переходу права власності на інформацію до іншої особи.

Інформація, створена кількома громадянами або юридичними особами, є колективною власністю її творців. Порядок і правила користування такою власністю визначаються договором, укладеним між співвласниками.

Інформація, створена організаціями (юридичними особами) або придбана ними іншим законним способом, є власністю цих організацій.

Інформація, створена на кошти державного бюджету, є державною власністю. Інформацію, створену на правах індивідуальної власності, можна вважати державною власністю у випадках пе-

редачі її на зберігання у відповідні банки даних, фонди або архіви на договірній основі.

Власник інформації має право призначати особу, яка здійснює володіння, використання і розпорядження інформацією, і визначати правила обробки інформації та доступ до неї, а також встановлювати інші умови щодо інформації.

Злочинами з елементами посягання на власність можна вважати злочини, які з об'єктивної сторони полягають у розголошенні певної інформації: ст. 132 ("Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної хвороби"), ст. 145 ("Незаконне розголошення лікарської таємниці"), ст. 159 ("Порушення таємниці голосування"), ст. 168 ("Розголошення таємниці усиновлення (удочеріння)"), ст. 231 ("Незаконне збирання з метою використання відомостей, що становлять комерційну таємницю"), ст. 232 ("Розголошення комерційної таємниці"), ст. 238 ("Приховування або перекручення відомостей про екологічний стан або захворювання населення").

Виходячи із того, що інформація, яка становить державну таємницю, належить на праві власності державі, то і злочини, відповідальність за які передбачена статтями 111 ("Державна зрада у частині такої форми об'єктивної сторони як шпигунство") 114 ("Шпигунство") містять елементи посягання на державну власність.

Право власника пов'язане із наявністю у нього трьох правомочностей: володіння, користування й розпорядження, то й у Кримінальний кодекс України виокремити злочини, які посягають не на всі три правомочності, а лише на одну або дві з них.

Так, наприклад, злочин, передбачений ст. 162 ("Порушення недоторканості житла"), є *посяганням на право володіння особи*.

ІСТОРІЯ володіння — це юридично за-
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ пану-
вання власника над річчю.

Правом користування, визнається
Нартський епос і витікати з нього
ти юридично забезпечена можливість
власника зловувати з майна, що йому
належить його корисні властивості для
традицій Армії Арсані
і Аріана-Дандарі) 7

ТЕОРІЯ 17 (“Незаконне виготовлення,
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ про-
блемі засади державним пробірним
версіям

Розпорядження — це юридично за-
безпечена можливість визначати долю
речі. Власник має право вимагати усу-
нення будь-яких порушень його права
власності в Україні 20

Потомкін І. А.
Система державного управління
в Україні: конституційні
та правові засади 23

Доброва О. В.
Державне управління
як політичний субпроцес 29

Кузьмін П. В.
Аналіз складів злочинів, які перед-
спрямованість політичної
діяльності 32

Кричко С. М.
Особливості політичного
прогнозування в Україні 35

Луценко М. О.
Державне управління в умовах
політичної трансформації 41

Саргієвський А. О.
Політична влада і державне
управління в умовах політичної
кризи 45

Приймак Ю. В.
Власність на матеріальні предмети,
власність на нематеріальні предмети
в Україні 48

Заруба В. В.
Власність на нематеріальні предмети
(Розділ 1 “Злочини морального характеру”).
в Україні 51

Песенко О. І.
на інформацію.

Політична версія пропонує, що злочини,
які мають суспільно-політичний характер,
в Україні 58

Юрійчук Є.
Електронний підпис як правомоч-
ний засіб державного управління
в Україні 62

Шемчук В. А., Шемчук О. М.
Розвиток управління злочинними діями,
принадляючи до державного права
в Україні 65

Домко Р. Т.
Політичний субпроцес
в Україні 68

Волік О. В.
Вплив глобалізаційних процесів
на державне управління 71

Механізми ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ 73

Безсмертний А. В.
Управлінські рішення в системі
державного управління 73

Юхимчук М. В.
Державне управління
в Україні в умовах інноваційного
розвитку 77

Колісник М. О.
Інформаційні технології
в державному управлінні 80

Шматко Ю. В.
Електронний уряд
як технологія державного
управління 83

Ємшанова О. В.
Система інформаційного
забезпечення аналізу трудових
міграцій населення України 85

Чуба М. С.
Управління державним сектором
економіки: характеристика
державних підприємств 89

Чорноштан Є. В.